

Vi använder cookies för att förbättra funktionaliteten på våra sajter, för att kunna rikta relevant innehåll och annonser till dig och för att vi ska kunna säkerställa att tjänsterna fungerar som de ska.

Läs mer

Stäng

Vakna med DN på helgen. Halva priset på papperstidningen i tre månader!

DAGENS NYHETER.

En utskrift från
Artikelns ursprungsadress: <https://www.dn.se/kultur-noje/brott-mot-urfolk-i-gripande-t>

Konstrecensioner

Brott mot urfolk i gripande utställning på Göteborgs konsthall

UPPDATERAD 11:05 PUBLICERAD I GÅR

Bild 1 av 3 Del av installationen "1634" av Anders Sunna och Michiel Brouwer.

Foto: Hendrik Zeitler

Göteborg konsthalls nya utställning behandlar markkonflikter, exploatering av naturresurser och urfolks rättigheter. Tvingande angeläget, tycker Karin Faxén Sporrang.

Läs senare

Grupputställning

"Varje löv är ett öga"

Göteborgs konsthall. Visas t o m 22/3

Han kan inte prata deras språk. Men han har med sig sylt. Och kex. Den påpälsade statlige myndighetsmannen kommer till ett inuitiskt jaktlag på den arktiska isen. Men vad vill han?

Egentligen? Det är det ingen som riktigt fattar. Men kexen kommer väl till pass – inuiterna är tedrickare av högsta rang.

"One day in the life of Noah Piugattuk" producerades av det inuitiska filmkollektivet Isuma för Kanadas paviljong på Venedigbiennalen 2019. Denna helt självlysande långfilm visas nu på Göteborgs konsthall. Den iscensätter det ögonblick på 1960-talet när statens tvångsförflyttning av den inuitiska nomadbefolkningen i arktiska Kanada tog sin början. Samtalet mellan statens utsände och den hemkäre, beskäftige inuitpatriarken blir ett fängslande sorgligt kammarspel. Makten ligger hos den vite mannen.

Utställningen på Göteborgs konsthall har som tema nutida och historiska undanträngningar av lokalbefolkningar och övertaganden av mark. De få och gripande verken har som utgångspunkt skeenden som är geografiskt spridda i världen och i tiden.

Konstnärerna utgår från en egen och personlig erfarenhet. Ett naket raseri blir fysiskt kännbart i Anders Sunnas och Michiel Brouwers stora, expressiva rumsinstallation, där fokus ligger på gruvdriften i det samiska landskapet. Med taktil skulptur problematiserar snart Tate Modern-aktuella Otobong Nkanga vårt begär efter exklusiva mineraler och utvinningens sociala, miljömässiga och ekonomiska dimensioner. Exploatering kan visa sig i många skepnader: också i form av glitter och bling-bling.

Simon Gushs filmer tar avstamp i den egna familjens roll i markstölden från den svarta lokalbefolkningen i Sydafrikanska Salem i början av 1900-talet. De blodiga marktvister som fick sin upprinnelse då är i hög grad levande nu, inte minst i rättsväsendet. När en pigg 90-åring förklarar för konstnären de rättsliga svårigheterna med att bevisa att mark stals från hans förfäder kryper hans vänliga leende under mitt skinn: när det skedde betraktades de inte som människor.

Utställningen lånar sin titel "Varje löv är ett öga" från Sara Lidmans klassiska artikelsamling från 1980. Den sätter ljus på en iskall, ovärdig och hänsynslös del av det som kallas civilisationsprocess. Det är tvingande angeläget.

TEXT

Karin Faxén Sporrang

Visa kommentarer (1)